

Maria Zeylandowa

Ląd, pow. Słupca

Informator Archeologiczny : badania 7, 188

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

L.A.D, pow. Słupca

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Maria Zeylandowa.
Finansowało Muzeum Archeologiczne w Poznaniu, Dziesiąty sezon badań „Grodzisko wczesnośredniowieczne / IX-XII/XIII w./

Badania prowadzone były na terenie grodu i dotyczyły w dużej mierze systemu obronnego.

Przedłużono wykop z lat ubiegłych w celu zbadania zewnętrznej części wału I - najmłodszego - zbudowanego w konstrukcji drewniano-ziemnej i datowanego na XI w. Odkryto płaszcz kamienny, ułożony w regularne rzędy równoległe do kierunku przebiegu wału. Taki sam wał odkryto dawniej w innym wykopie datowany na XII w. Przecięcie przez całą szerokość wału w przedłużonym wykopie pozwoli wyjaśnić, czy wał kamienny stanowi pierwotne licowanie wału drewnianoziemnego, czy też jest późniejszym dodatkiem.

Zakończono badania na wale II w części północno-wschodniej grodu. Stwierdzono zaleganie już tylko niewielkiej ilości drewna dolnych partii wału oraz zbitej czarnej warstwy najprawdopodobniej pochodzącej z rozłożonego drewna. Jest to, najgłębsza warstwa wału II, ceramikę którą datuje się na X w. Od strony grodu wał zarysował się ciemnym skosem / śladem przebiegu/. Część przywałowa grodu jest dość jałowa z bardzo małą ilością ceramiki.

Kontynuowano badania na wale III - najstarszym. Wał ten w części zewnętrznej zbudowany w konstrukcji przekładkowej, posiadał jądro piaszczyste z pionowymi i plecionkowymi umocnieniami, których pozostałości zachowały się w postaci licznych śladów po kołeczkach. Po stronie zewnętrznej wału, w dolnym jego poziomie zachowały się ślady drewnianych skrzyń. Nie uzyskano jeszcze przekroju przez całą szerokość wału. Odsłonięta szerokość wynosi 7,5 m. Roboczo datuje się wał na VIII-IX w.

W pierwszym roku badań odkryto w części centralnej grodu zwaliisko kamieni. W tym roku zbadano je stwierdzając, że składa się z kilku warstw kamieni kładzionych luźno i niczym nie spajanych. Konstrukcja ta miała kształt prostokątny z widocznymi od strony zachodniej śladami po 3 parach słupów. Wśród kamieni znajduje się ceramika XII-wieczna. W górnej północnej partii tej konstrukcji/zwaliiska/ występowały pojedyncze kawałki piaskowca i grudy zaprawy wapiennej. Interpretacja obiektu jest trudna. Być może jest to część jakiejś większej całości. Od strony północno-zachodniej wchodzi pod nią jama w wypełnisku której odkryto m.in. odważnik żelazny i fragment srebrnej monety. Na północ od konstrukcji kamiennej odkryto mały prostokątny zarys wypełniony czarną ziemią i dużymi kamieniami. Oprócz niewielkiej ilości skorup / X - XII w/ wydobyto fragment żółtawej szybki z ornamentem wypukłej rozetki.

Badania będą kontynuowane.